

AGENDA

Música

MANRESA

Premi de música Ciutat de Manresa ▶ Avui. 10 h. Curs de Foniatria per a professors. A càrrec d'Imma Serra. 15.30 h. Classe magistral de piano. A càrrec d'Albert Guinovart. 17 h. Classe col·lectiva d'instrument. Per a alumnes de l'escola d'adults. A càrrec de Jordi Noguera. 17 h. Taller de percussió corporal. Per a alumnes de nivell mitjà i grau professional. A càrrec de Marcelo Rosero Morales. 18 h. *Música encantada.* Espectacle per a alumnes de nivell preparatori i elemental. A càrrec de Carolina Rius i Lluís M. Bosch. 18 h. Xerrada: *Stradivarius no és només una botiga de roba.* Adreçat a alumnes de nivell mitjà i grau professional. A càrrec d'Anna Costa. 19.10 h. Concert d'alumnes al Foyer del conservatori. 19.30 h. Concert dels vencedors de música de cambra de l'edició anterior del premi, Trio Orange, a l'auditori del conservatori. **Divendres.** 10.14 h i 16-20 h. Proves eliminatories A i B de piano. 15.30 h. Classe magistral de guitarra. A càrrec d'Eugenio Tobalina. **Voilà! ▶ Avui,** a les 11 de la nit, amb entrada gratuïta, concert de Joan Prat.

Escena

MANRESA

Teatre Kursaal ▶ Avui, a les 9 del vespre, a la sala petita del teatre Kursaal, representació de l'espectacle *De música i d'homes*, d'Helena Tornero. Di-

recció de Julio Álvarez i interpretació d'Anna Briansó. Entrades: 10 euros. Taquilles del teatre, telèfon 93 872 36 36 i pàgina web www.kursaal.cat. **La Peixera ▶ Avui,** a les 11 de la nit, Caoz (Colòmbia) protagonitzarà una altra sessió del cicle de contes per a adults. Entrada gratuïta.

Gent gran

MANRESA

Casal de Gent Gran ▶ Avui, a les 5 de la tarda, festa popular del Dijous Gras.

Lletres

MANRESA

Presentació de Malas, malisimas ▶ Avui, a les 8 del vespre, a la llibreria Petit Parcir, amb l'autora, Zulima Martínez.

Balls

AVIÀ

Ateneu ▶ Avui, a 2/4 de 7 de la tarda, ball a càrrec de Jordi Soler.

Carnaval

BERGA

Carnaval ▶ Avui. 17 h. Botifarrada i actuació de l'acordionista Pep Vancell a la plaça de Sant Joan.

SALLENT

Carnaval ▶ Avui. 20.30 h, concentració a la plaça de la Vila

per rebre el rei Carnestoltes. 21.45 h. Botifarrada a la plaça de la Pau i ball amb Raggatuning. Després, DJ Ketzky.

SOLSONA

Carnaval ▶ Avui. 20.04 h. *Xupinasso*, a la plaça de Sant Pere. Seguidament, música sorda i ball mut, al nucli antic i a la plaça Major. En acabat, sopar gras amb Sergi Torrecillas, a la plaça Major. Quan s'escaigui, espectacle dels nans a la plaça Major. 00.02 Concert de Los Pachuco. Posteriorment, karaò-ke a la sala Xelsa.

Xerrades

MANRESA

L'educació a Catalunya avui: criteris en l'elecció de centre ▶ Avui, a les 8 del vespre, a l'auditori de la Fundació Caixa Manresa, xerrada amb Xavier Bonal, adjunt al síndic de greuges per a la defensa dels drets dels infants.

Exposicions

MANRESA

Foto Art Manresa ▶ Avui, a 2/4 de 10 de la nit, inauguració de l'exposició *La muntanya, dels petits turons als grans cims.* Mostra inclosa en el Concurs Fotogràfic Caixa Manlleu.

Jocs

MANRESA

Nits de joc ▶ Avui, de 2/4 de 10 a les 12 de la nit, a Els Carlins, a càrrec del CAE.

LA CARTELLERA

★★★★ OBRA MESTRA ★★★★★ MOLT BONA ★★★ BONA ★★ INTERESSANT ★ REGULAR ● DOLENTA

ELS CINES I ELS HORARIS

MANRESA

ATLÀNTIDA	☎ 93 874 55 66 ▶ PASSEIG DE PERE III, 50
Sala 1	Invictus 17.10-19.50-22.20 h
Sala 2	Luna caliente 18.30-20.30-22.30 h
Sala 3	Cheri 18.20-20.20-22.40 h

BAGES CENTRE	☎ 93 873 15 32 ▶ CAMÍ DELS TRULLOLS
---------------------	-------------------------------------

Sala 1	Avatar (3D) 18.30-22.00 h
Sala 2	En tierra hostil 17.15-19.45-22.15 h
Sala 3	Alvin y las ardillas 2 18.10 h
Sala 3	Nine 20.00-22.30 h
Sala 4	Precious 17.30-20.00-22.30 h
Sala 5	Todo incluido 18.20-20.30-22.40 h
Sala 6	Sherlock Holmes 17.10-19.45-22.20 h
Sala 7	La carretera 18.20-20.30-22.45 h
Sala 8	Up in the air 18.15-20.30-22.40 h
Sala 9	Avatar 17.00 h
Sala 9	La cuarta fase 20.15-22.45 h
Sala 10	Rompedientes 18.15 h
Sala 10	La herencia Valdemar 20.15 h
Sala 10	Celda 211 22.40 h
Sala 11	Oss 117 18.20-20.20-22.45 h
Sala 12	Tiana y el sapo 18.20-20.15-22.45 h

ABRERA

MULTICINES ABRERA	☎ 93 770 70 12 ▶ C/DE L'HOSTAL DEL PL, 4-6
--------------------------	--

Sala 1	Tiana y el sapo 18.00-20.00-22.00 h
Sala 2	La carretera 18.20-20.30-22.40 h
Sala 3	Sherlock Holmes 17.45-20.15-22.40 h
Sala 4	Invictus 17.40-20.15-22.50 h
Sala 5	Avatar 3D 18.15-22.00 h
Sala 6	Todo incluido 18.00-20.20 h
Sala 6	Nine 22.35 h
Sala 7	Rompedientes 18.30 h
Sala 7	La herencia Valdemar 20.40-22.45 h
Sala 8	Alvin y las ardillas 2 18.30 h
Sala 8	Up in the air 20.15-22.50 h

REGIÓ7 NO ES FA RESPONSABLE DE LES VARIACIONS HORÀRIES QUE FACIN LES SALES DE PROJECCIÓ SOBRE LA PROGRAMACIÓ PREVISTA.

IGUALADA

KURSAL	☎ 93 805 32 22 ▶ CARRER DE SANT MAGÍ, 29
---------------	--

Sala 1	Invictus 17.30-20.00-22.30 h
Sala 2	Tiana y el sapo 18.00-20.15-22.30 h
Sala 3	Up in the air 18.00-20.15-22.30 h

SALÓ ROSA	☎ 93 805 32 22 ▶ RBLA. DE SANT ISIDRE, 4
------------------	--

Sala 1	Rompedientes 18.00 h
Sala 1	Nine 20.00-22.30 h

REGIÓ7 NO ES FA RESPONSABLE DE LES VARIACIONS HORÀRIES QUE FACIN LES SALES DE PROJECCIÓ SOBRE LA PROGRAMACIÓ PREVISTA.

Les pel·lícules

ALVIN Y LAS ARDILLAS 2

★★
Estats Units. 2009. Animació. 90 min. Direcció: Betty Thomas. ▶ Alvin, Simon i Theodore hauran d'assumir nous reptes, com anar a l'escola i competir amb un grup de noies esquiroi, anomenades Chipettes. Un munt de personatges diminuts recreats en tres dimensions. **Bages Centre (Manresa) i Multicines Abrera.**

AVATAR

★★★★
Estats Units. 2009. Ciència-ficció, fantàstic. 162 min. Direcció i guió: James Cameron. Intèrprets: Sam Worthington, Zoë Saldana, Sigourney Weaver ▶ Pandora és un planeta que serà visitat pels humans a la recerca a d'un mineral que pot ser la solució dels problemes energètics que té la Terra. **Bages Centre (Manresa) i Multicines Abrera.**

CELDA 211

★★★
Espanya, França, 2009. 110 min. Thriller, drama. Direcció: Daniel Monzón. Intèrprets: Luis Tosar, Alberto Ammann, Antonio Resines), Marta Etura. ▶ Juan Oliver és un nou

funcionari que s'ha presentat un dia abans de començar per conèixer les instal·lacions, però el sorprèn un motí i queda tancat a la cel·la 211. **Bages Centre (Manresa).**

CHÉRI

★★
Estats Units, 2008. 131 min. Drama bèl·lic. Direcció: Kathryn Bigelow. Intèrprets: Jeremy Renner, Anthony Mackie, Brian Geraghty, Ralph Fiennes. ▶ Una cortesana parisena de l'inici del segle passat, Léa de Lonval, ha aconseguit retirar-se. Però una antiga companya de feina li proposa que educui el seu fill en les seves habilitats sobre la seducció. **Atlàntida (Manresa).**

EN TIERRA HOSTIL

★★
Estats Units, 2008. 131 min. Drama bèl·lic. Títol original: The hurt locker. Direcció: Kathryn Bigelow. Intèrprets: Jeremy Renner, Anthony Mackie, Brian Geraghty, Ralph Fiennes. ▶ El sergent James és un soldat nord-americà destacat a l'Iraq que desactiva bombes. **Bages Centre (Manresa).**

INVICTUS

★★★★
EUA, 2009. Film biogràfic. 127 min. Títol original: invictus. Direcció: Clint Eastwood. Intèrprets: Morgan Freeman, Matt Damon, Marguerite Wheatley. ▶ Sud-àfrica és un

LES ESTRENES DE LA SETMANA

PRECIOS

★★★
Estats Units. 2008. Drama. 109 min. Basada en la novel·la Push, de Sapphire. **Direcció:** Lee Daniels. **Intèrprets:** Gabourey Sidibe, Mariah Carey, Lenny Kravitz, Mo'Nique, Paula Patton, Sherri Shepherd. ▶ Precious és una adolescent analfabeta amb un gran sobrepès que espera el seu segon fill. Viu a Harlem amb la seva filla, disminuïda psíquica, i la seva mare, que la vexa, però una mestra de l'escola li farà comprendre que, malgrat les penalitats, sempre hi ha lloc per a l'esperança. **Bages Centre (Manresa).**

LA CARRETERA

★★★
Estats Units, 2009. Drama, suspens. 108 min. Títol original: The road. Adaptació de la novel·la homònima de Cormac McCarthy. **Direcció:** John Hillcoat. **Intèrprets:** Viggo Mortensen, Kodi Smit-McPhee, Robert Duvall, Guy Pearce, Charlize Theron, Garret Dillahunt i Molly Parker. ▶ La pel·lícula segueix el dur camí d'un pare i un fill enmig d'un món postapocalíptic que, fa deu anys, va ser arrasat per quelcom que tots ignoren. Els supervivents cometen les atrocitats més terribles per mantenir-se en vida una estona més. **Bages Centre (Manresa) i Multicines Abrera**

TIANA Y EL SAPO

★★
Estats Units. 2009. Animació. 90 min. **Direcció:** Ron Clements i John Musker. ▶ El retorn de la productora Disney als dibuixos animats en dues dimensions actualitza el mite de la granota que es converteix en príncep després de rebre el petó d'una noia. **Bages Centre (Manresa), Kursal (Igualada) i Multicines Abrera.**

OSS 117

★★
França. 2009. 101 minuts. Comèdia d'acció. **Direcció:** Michael Hazanavicius. **Intèrprets:** Jean Dujardin (Hubert Bonisseur), Louise Monot (Dolores), Alex Lutz (Heinrich), Rüdiger Vogler (Von Zimmel) i Ken Samuels (Trumendus). ▶ Un agent secret francès ben sapastre intenta capturar un extorquidor nazi, en una paròdia dels films de James Bond. **Bages Centre (Manresa).**

LUNA CALIENTE

★★
Espanya. 2009. 91 minuts. Thriller. **Direcció:** Vicente Aranda. **Intèrprets:** Eduard Fernández, Thais Blume, Emilio Gutiérrez Caba i José Coronado. ▶ Juan se sent desbordat per l'atracció que li inspira Ramona, una adolescent de 16 anys que acabarà violent. Tots dos iniciaran una relació instintiva i demencial. **Atlàntida (Manresa).**

Atlàntida (Manresa).

país totalment dividit entre blancs i negres, marcat per dècades d'apartheid. L'equip nacional de rugbi només té el suport de la població blanca. **Atlàntida (Manresa), Kursal (Igualada) i Multicines Abrera.**

LA CUARTA FASE

★★
Estats Units. 2009. 98 minuts. Thriller sobrenatural. Direcció: Olatunde Osunsanmi. Intèrprets: Milla Jovovich, Will Patton, Corey Johnson, Elias Koteas, Enzo Cilentir ▶ Una psicòloga descobreix que els pacients han estat segrestats per alienígenes a través de la hipnosi. **Bages Centre (Manresa).**

LA HERENCIA VALDEMAR

★★
Espanya. 2009. 100 minuts. Suspens, terror. Direcció: José Luis Alemán. Intèrprets: Daniele Liotti, Óscar Jaenada, Laia Marull, Sílvia Abascal. ▶ Tots aquells que són enviats a valorar la misteriosa mansió Valdemar desapareixen sense deixar rastre. **Bages Centre (Manresa) i Multicines Abrera.**

NINE

★★
Estats Units, 2009. Drama musical. 118 min. Direcció: Rob Marshall. Intèrprets: Nicole Kidman, Kate Hudson, Daniel Day-Lewis, Penélope Cruz, Marion Cotillard, Sophia Loren i Judi Dench. ▶ El director de *Chicago* torna al musical amb *Nine*, adaptació cinematogràfica de l'èxit homònim de Broadway. **Bages Centre (Manresa), Saló Rosa (Igualada) i Multicines Abrera.**

ROMPIEDIENTES

★★
Estats Units. 2010. 101 minuts. Comèdia familiar. Intèrprets: Dwayne Johnson, Ashley Judd, Julie Andrews i Billy Crystal. ▶ Derek Thompson és un jugador

d'hoquei que té la lamentable afició de destrossar les dents als seus adversaris. **Bages Centre (Manresa), Saló Rosa (Igualada) i Multicines Abrera.**

SHERLOCK HOLMES

★★★
Estats Units. 2009. Acció, aventures. 128 min. Direcció: Guy Ritchie. Intèrprets: Robert Downey Jr., Jude Law, Rachel McAdams, Mark Strong, Eddie Marsan, Kelly Reilly. ▶ Sherlock Holmes i Waltson aniran a la recerca frenètica d'un adversari que desafia la raó de Holmes, el misteriós Blackwood, que pretén col·lapsar l'Anglaterra de final del XIX. **Bages Centre (Manresa) i Multicines Abrera.**

TODO INCLUIDO

★★
Estats Units. 2009. 113 minuts. Comèdia. Direcció: Peter Billingsley. Intèrprets: Vince Vaughn, Jason Bateman (Jason), Jon Favreau (Joey) ▶ Una parella en crisi han descobert un paradís en una illa tropical del Pacífic que està especialitzat en teràpia de parella. Però l'única manera de poder pagar-lo és convenent tres parelles per anar-hi. **Bages Centre (Manresa) i Multicines Abrera.**

UP IN THE AIR

★★★
Estats Units. 2009. Comèdia dramàtica. 108 min. Títol original: Up in the air. Direcció: Jason Reitman. Guió: Jason Reitman i Sheldon Turner, basat en un la novel·la de Walter Kirn. Intèrprets: George Clooney, Vera Farmiga, Anna Kendrick i Jason Bateman. ▶ Ryan és un especialista a acomiadar treballadors de les grans corporacions empresarials. La seva reeixida carrera l'ha dut a viure tot el dia viatjant pels Estats Units en avió. **Bages Centre (Manresa), Kursal (Igualada) i Multicines Abrera.**

L'HOME DESCONTROLAT

APUNTS DE TEATRE

Toni Mata

C aure en un pou i no sortir-ne no és exclusiu de tètriques escenografies nocturnes, ni traspasar el mirall d'Àl·lícia no és necessàriament un passeig fantasiós per un somni acolorit. Kafka ens va ensenyar que el rostre més pervers de l'irreal s'esdevé en la senzillesa i la quotidianitat, a la llum del dia i sota la plàcida aparença d'una tranquil·la jornada de treball. El protagonista de (*Salvatges*) *Home d'ulls tristos*, que es pot veure fins diumenge a la Sala Beckett de Barcelona, baixa del tren per equivocació i quan intenta reprendre el rumb correcte s'adona que les circumstàncies el dominen. El text del dramaturg austríac Handl Klaus (Rum, Tirol, 1969), que dirigeix Thomas Sauerteig i interpreten Òscar Muñoz, Pep Jové, Manel Sans, Isabelle Bres i Jordi Arús, ofereix a l'espectador diverses lectures filosòfiques, temàtiques i lingüístiques. L'angoixa que s'experimenta amb més desassossec és aquella experiència atemoridora que, des d'un format previ de rutina, irromp amb inesperada cruesa en la nostra vida. La reac-

ció de Gunter de Bleibach, l'infortunat protagonista de *Salvatges*, és d'astorament profund. Atabalat per una calor que l'oprimeix, topa amb dos germans d'aspecte inofensiu però amb la mateixa inquietant amabilitat que els joves malèvols dels *Funny Games* de Hanecke. Emil i Hanno Flick xerren pels descosits i comparteixen les frases, una partida de tennis lingüístic que desconcerta Gunter, incapaç de resoldre una situació que, minut a minut, absorbeix la seva personalitat. L'autor Handl Klaus explica que l'obra «és un text sobre la desaparició d'una persona», el deteriorament progressiu d'un individu que deixa de controlar els seus actes immers

«La Sala Beckett programa des d'avui i fins diumenge les quatre darreres funcions de *Salvatges*, un recorregut inquietant per les pors més íntimes dels homes»

en un espai i un temps que se li van escamotejant com a coordenades de referència. *Salvatges* és un altre encert de la Sala Beckett, una proposta arriscada amb encertades interpretacions que té la virtut de descol·locar i quedar en la memòria de l'espectador molt més enllà dels vuitanta minuts de la funció.

A punt d'estrena

(Salvatges) Home dels ulls...

Els dimonis xuden un passatger perdut.

Sala Beckett

Del 27 de gener al 14 de febrer

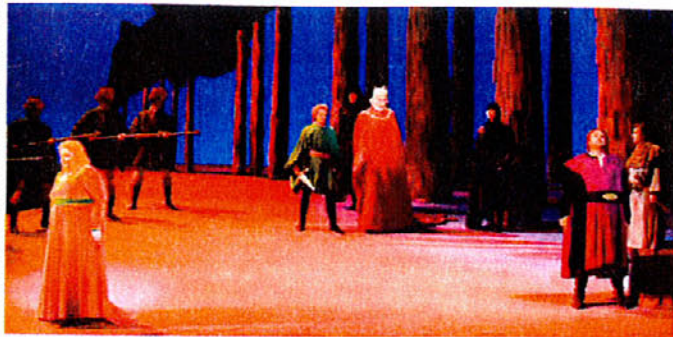
L'home dels ulls tristos baixa del tren abans d'hora asfixiat per la calor i la set. El seu salt a terra és com la caiguda d'Alicia al país de les meravelles al no-món, un malson on la realitat es desdibuixa i res no és el que sembla. Dos personatges sospitosos i amenaçants li ofereixen la seva hospitalitat al viatger perdut, mentre li miren de reüll la maleta per saber què en poden treure. Thomas Sauertheig

dirigeix l'adaptació de *Salvatges...*, una obra de l'autor revelació tirolès Händl Klaus, seguint un guió que sembla un poema: frases curtes, fragmentades, sense acotacions i amb una puntuació molt particular que amaga paranys i dobles significats. "Crea un ambient intrigant, una atmosfera de malson, que em recorda una barreja estranya de Beckett, Kafka i David Lynch, i toca temes molt profunds sense que apareguin les paraules: el malson que viu l'home dels ulls tristos és la pèrdua de la seva identitat, una cosa molt inquietant", explica Sauertheig (*La dona d'abans*, 2006).

Els germans Flick (Pep Jové i Manel Sans) representen l'amenaça latent, un duo que amb molt bones formes aparents –i un punt còmic, quan s'acaben les frases l'un a l'altre– generen desconfiança al viatger (Óscar Muñoz), un metge sense esma per culpa del cansament.

Sauertheig s'ajuda de l'escenografia –un terra que trontolla i té forats– i el llenguatge –les pauses, el gest– per fer encara més explícita "la intriga, la inseguretat, quan comença la por i comences a perdre les certeses, quan desconfies fins i tot del llenguatge", desgrana el director. L'atmosfera claustrofòbia xucla el visitant: "S'obre una cremallera, es pren el botí i es torna a tancar". –Laura Serra.

Tristan und Isolde

El pintor David Hockney signa l'escenografia i el vestuari del muntatge.

Gran Teatre del Liceu

Del 23 de gener al 20 de febrer

Suposem que: a) aquest *Time Out* que teniu a les mans és acabat de sortir del forn, i b) que no heu vist/sentit mai *Tristan und Isolde*, de Richard Wagner. Si en tots dos casos la resposta és sí, prepareu-vos sense presses (se'n fa nou funcions) per gaudir d'aquesta obra magna del compositor alemany. Perquè no podeu anar al Liceu sense, abans, haver-la sentit un parell de vegades en CD o en versió DVD, que podeu estudiar tranquil·lament a casa. Fem cas, per tant, dels especialistes. Anoteu que, segons Angel-Fernando Mayo, el compendi de les versions de referència seria la de Wilhelm Furtwängler del 1952 (EMI), en la qual el director fa "metafísica pura" amb aquesta fita wagneriana; i la de Hans Knappertsbusch, del 1950 (Orfeo), que decanta la versió cap al costat terrenal

del drama. La famosa gravació de Karl Böhm al teatre de Bayreuth el 1966 (Philips) la recomanen especialment per iniciar-s'hi. En aquests tres registres trobareu les veus wagnerianes que han fet història amb *Tristan und Isolde*. També podeu descobrir les noves generacions amb la versió en DVD de la *Isolda* de Waltraud Meier, dirigida el 2007 a l'Scala per Daniel Barenboim i, escènica, per Patrice Chéreau.

Nosaltres apostem per una o unes visites prèvies a les localitats de la zona 8 (sense visibilitat) on, per 7 euros, podreu seguir la funció a través d'una pantalla i preparar-vos per a la vostra estrena de *Tristan und Isolde*, una versió amb la proposta visual del pintor britànic David Hockney, autor de l'escenografia i el vestuari. La producció va sorprendre quan es va presentar, fa més de vint anys, a l'òpera de Los Angeles i continua fascinant tots els públics. –Maria Gorgues

Teatre

El millor dels mons

Els personatges de Monzó, al cabaret.

Sat! Sant Andreu Teatre

Del 22 de gener al 7 de febrer

Ara que ja hem vist, llegit i sentit Quim Monzó en totes les facetes possibles –llibres, articles, cinema, ràdio i, gràcies a l'exposició de l'Arts Santa Mònica, fins i tot sabem que col·lecciona excuses per dir que no a les dones– ens faltava veure un muntatge teatral sobre els seus contes.

l'Teatre eSseLa (*El profe*) ha volgut reparar aquest greuge llastimós

aixecant un muntatge sobre sis contes del llibre *El millor dels mons* (2001) que tracten el tema de la mort: el pare que passeja el seu fill mort en una bossa d'El Corte Inglés (*Vacances d'estiu*), la història d'un noi que fa veure que el seu germà no ha mort per estalviar-se el patiment (*El meu germà*) o *La vida perdurable*, sobre un càncer que arrasa una família sencera. Tot i que necessàriament és un llibre bèstia i negre, la ironia, el sarcasme, l'absurd i, en el fons, la comicitat de l'autor sempre acaben emergint en alguna ratlla.

Per això la companyia que dirigeixen Cacú Prat i Pep Tines –que els darrers anys també han adaptat obres de Martí i Pol i Pere Calders– ha escollit el gènere del cabaret per presentar aquests contes, mesclats amb acudits, anècdotes i cançons també lligades amb la mort. "Monzó és molt ric, a nivell teatral, et dona molt material per treballar. Un lector de Monzó hi veurà el seu estil: la paraula és d'ell, els personatges els hem dibuixat a partir del que ens ha suggerit el text", assegura Cacú Prat. Uf, dic jo. –L.S.

Fora de focus

La resistible ascensió d'Arturo Ui

L'autor. Bertolt Brecht va escriure *Der aufhaltsame Aufstieg des Arturo Ui* el 1941 des de l'exili a Hèlsinki, mentre esperava viatjar als Estats Units; per això situa l'obra al Chicago dels anys vint. Com a màxim exponent del teatre èpic, un teatre compromès social i políticament, Brecht escriu en clau al·legòrica, fàcilment desxifrabla.

L'argument. Arturo Ui és un mafiós de classe baixa que ofereix la seva 'ajuda' al Trust de la Coliflor. Els seus sicaris es dediquen a 'posar pau' al mercat de la fruita. Ui ven la seva protecció. Si no la vols, *kaput!*

El director. Heiner Müller, deixeble directe de Brecht, va ser el director d'un dels majors èxits de la història de la Berliner Ensemble (companyia fundada per Brecht), precisament l'any de la seva mort,

el 1995. Des de llavors, sense cap canvi, la continuen portant de gira.

L'actor. Fa quinze anys que Martin Wuttke (a la foto) interpreta Hitler de manera brillant. Fins i tot Quentin Tarantino el va descobrir, i li va donar el rol de Hitler a *Malditos Bastardos*. –L.S.

Cariño, lo siento pero soy inmortal

Carles Mallol firma y dirige 'M de mortal', una comedia donde la crisis de pareja no tiene nada que ver con la infidelidad, sino con la inmortalidad

Comedia. Qué aburrido debe ser pensar que, hagamos lo que hagamos, nunca nos vamos a morir. Qué reto sería pagar esa hipoteca de cincuenta años sabiendo que nos va a sobrar tiempo. Si es que no se puede ser inmortal y Carles Mallol lo sabe. Por eso, el protagonista de 'M de mortal' no es que no se alegre de saber que su mujer es indestructible, es que simplemente no sabe cómo va a organizar su vida junto a ella a partir de ahora. Olvidaos de superhéroes y poderes increíbles. ¿Quién puede pensar en salvar el mundo cuando nuestra relación de pareja pende de un hilo?

Miriam Iscla, Rosa Boladeras, Jordi Banacolocha, Àngels Poch y Lluís Xavier Villanueva encabezan el reparto de un montaje que convierte la rutina en algo casi increíble.

Mallol, autor de 'Celobert' y 'Stereo', entre otras, se propone descolocar al espectador con esta comedia que dirige, a partir del jueves, en la Sala Tallers del TNC. Justo al lado de la Sala Petita donde discuten Mónica López y Francesc Orella en 'Escenes d'un matrimoni/Sarabanda', dos textos de Ingmar Bergman que forman una obra sobre la infidelidad, el amor y el divorcio

Foto: David Ruano

cuyo estreno se ha retrasado hasta el 26 de enero por una lesión de la protagonista.

Fecha: Del 28 de enero al 21 de febrero. **Lugar:** TNC (Pza. de les Arts, 1). **Horario:** De martes a viernes, a las 20 h. Sábado, a las 21.30 h. Domingo, a las 18 h. **Precio:** 11-17 €. Consultar Listado de Teatro. Pág. 121.

Bienvenido a casa

Pequeño formato. El doctor Gunter no puede rechazar la invitación de dos amables muchachos que le ofrecen dónde pasar la noche. Lo extraño es que la ciudad en la que se ha bajado del tren está casi desierta. Puede que sea la sed tremenda que arrastra la que no le deje pensar con claridad, pero está entrando en un angustioso juego donde sus anfitriones, a los que se suma una hermana enferma, le sumergen en una pesadilla. La Sala Beckett invita al suspense con '(Salvatges) Home d'ulls tristos', un texto de Händl Klaus inspirado en la casa del artista Gregor Schneider, quien fue transformando la casa familiar en un laberinto

Foto: Almas Ferris

to con paredes móviles y habitaciones ocultas. Un laberinto físico que Klaus transforma en psicológico a través del lenguaje.

Fecha: Del 27 de enero al 14 de febrero. **Lugar:** Sala Beckett (Alegre de Dalt, 55 bis). **Precio:** 10 €.

TEATRE

CARN D'OLLA NAPOLITANA

BROGGI I EDUARDO DE FILIPPO ENS DESITGEN BON NADAL

Qui ho diu, que encara falta un any abans que el Nadal torni a instal·lar-se entre nosaltres? A casa dels Cupielleo no. De fet, aquesta família tan napolitana com el seu mateix autor, el sensacional Eduardo De Filippo de *Filomena Marturano*, *Nápoles millonaria* o *Sik Sik* està ben a punt de reunir-se al voltant d'una taula nadalenca que, de moment, li dóna un munt de feina a la sempre enfeïnada Concetta, la mestressa de la casa.

COMÈDIA COSTUMISTA

Els àpats familiars de De Filippo són teatralment molt nutritius: entre plat i plat, no veureu una millor comèdia costumista, encara que enmig de la diversió ensenyi també el nas la misèria quotidiana dels petits drames domèstics. Ben mirat, potser fa bé, el vell pare de família que interpreta Pep Cruz i a qui les figuretes del pessebre semblen interessar força més que els problemes de la seva parentela.

EL NEN DE LA CASA

Aquest personatge tan malcriat per la mare és el que interpreta a Bruno Oro, i ja es pot ben preparar, ja que enguany Oriol Broggi està decidit a deixar-se de tragèdies Shakespearianes i dedicar al nostre italià autor un díptic que viatjarà per tot l'Estat, i que fins i tot serà interpretat a l'ombra del Vesuvi. De moment, i per anar fent gana de De Filippo, ja podem seure a taula. Ens toca compartir-la amb el tiet solter i sempre enrabiàt. Tot i que tan amargada com ell pot acabar la filla dels Cupielleo, si no es separa ràpid del seu marit avorrit, ric i força més gran que ella. De fet, assegut a taula ja té algú dispost a rescatar-la.

RAMON OLIVER

NATALIE IN CASA CUIPIELLO

D'Eduardo De Filippo. **Dir.:** Oriol Broggi. **Int.:** Pep Cruz, Marissa Josa, Bruno Oro, Ramon Vila, Marcia Cisteró, Carles Martínez. **Data:** Del 22/1 al 14/3. **Lloc:** Biblioteca Nacional de Catalunya. Hospital, 56. ☎ 93 270 23 00. € 22 euros. Ⓞ De dc. a ds., 21h; dg., 19h.

VERTIGEN DE PASSIÓ

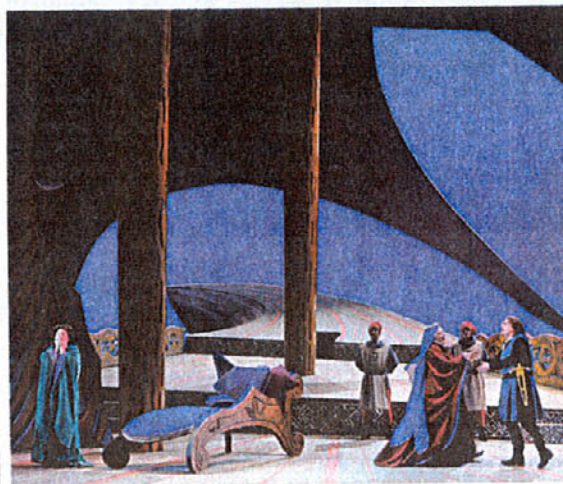
DAVID HOCKNEY PINTA L'AMOR TOTAL DE TRISTANY I ISOLDA

Dius el nom de David Hockney i et vénen al cap un munt de piscines californianes, pintades amb el colorisme característic d'un dels grans genis de la història del pop art. Sota la sofisticada aparença dels seus protagonistes –sovint, gent ben coneguda en el món de l'art, la cultura o l'espectacle– a vegades es pot intuir un punt de mala maror latent, un submón més inquietant del que ens poden fer creure les plàcides aparences. Però, en qualsevol cas, a primer cop d'ull costa imaginar-se Hockney ficat al mig d'una passió tan radical com la que arrossega cap a l'abisme Tristany i Isolda. Ja per començar, perquè per als mífics amants wagnerians la vida no és pas una qüestió de colors. Així com no es cansen de cantar al llarg del llibret, per a ells la vida

s'ha transformat en un enfrontament total entre la llum –que en el seu cas té connotacions negatives, perquè implica les coses públiques i visibles que s'oposen al seu amor– i la foscor. La nit és el regne que els permet lliurar-se l'un a l'altre, oblidant-se de raons d'estat o fidelitats conjugals.

EL VERÍ FA DIR VERITATS

Doncs ja podeu anar aparcant l'escepticisme. L'escenografia i el vestuari que Hockney va dissenyar fa més de dues dècades per a aquesta obra mestra absoluta que tants motllos operístics va trencar al seu temps, s'han convertit ja en tot en un clàssic. Hockney crea per als personatges un món llampant i espectacular. I els fa navegar per un mar de colors que canvien

constantment com a conseqüència d'una il·luminació en permanent mobilitat. És precisament en el vaixell del primer acte on Tristany i Isolda beuen un fals verí que, en realitat, no és altra cosa que el filtre que fa esclatar l'amor latent que aquests dos encara no havien assumit en veu alta. I a partir d'aquí es pot dir que els dos amants ja han begut oli; l'oli d'un sentiment que, com acostuma a passar quan

les coses es posen tan radicals, mena Eros i Tànatos a fer-se una intensa abraçada. **RO**

TRISTAN UND ISOLDE

De Richard Wagner. **Dir. musical:** Sebastian Weigle. **Dir. d'escena:** Thor Steingraber. **Int.:** Deborah Voigt, Peter Seiffert, Michael Schuster, Bo Skovhus. **Data:** 23, 27, 31/1 4, 6, 8, 10, 12, 16, 18, 20/2. **Lloc:** Gran Teatre del Liceu. La Rambla, 51-59. ☎ 93 485 99 00. € De 9 a 192 euros. 6, 10 i 18/2, funcions populars, de 7 a 73 euros. Ⓞ 19h; dg., 31/1, 17h; ds., 20/2, 18h.

'SALVATGES'

Fa poques setmanes Robert Walser ocupava l'escenari de la Sala Beckett. Ara li toca el torn a un autor que, precisament, pot presumir d'haver guanyat el premi Robert Walser quan el 1995 era encara una jove promesa de 26 anys que es dedicava també a fer d'actor en pel·lícules de directors tan inquietants com ara el magnífic i torbador Haneke. esclar que tampoc el teatre de Klaus convida precisament a la tranquil·litat, com ens ve a demostrar aquest text inspirat d'alguna manera en l'obra de l'artista plàstic Gregor Schneider. Quan Schneider tenia disset anys, va agafar una casa que tenien els pares per començar a construir darrere la seva façana d'aparent normalitat un espai laberíntic en constant transformació. Un espai tan poc fiable com el poble abandonat –al protagonista de l'obra li han dit que tota la gent està de vacances, però això sembla més aviat poc creïble– a què ha anat a parar el metge sense fronteres d'aquesta història. En Gunter, que tornava cap a casa seva després d'haver treballat de valent en un indret de l'Europa de l'Est, ha sortit un moment del tren per estirar les cames i lliurar-se de la calor aclaparadora que fa dins els vagons. I a l'andana s'ha trobat amb l'enganxosa amabilitat d'aquests germans Flick, dels quals ja no sap com desfer-se. De Händl Klaus. **Dir.:** Thomas Saurteig. **Int.:** Óscar Muñoz, Pep Jové, Manuel Sans, Isabelle Bies, Jordi Arús. Del 27/1 al 14/2. **Sala Beckett.** Ca l'Alegre de Dalt, 55 bis. ☎ 93 284 53 12. € 16 euros. Ⓞ De dc. a ds., 22h; dg., 19h.

TEATRE ▶ ESTRENA

La Sala Beckett s'endinsa en el fosc laberint de 'Salvatges'

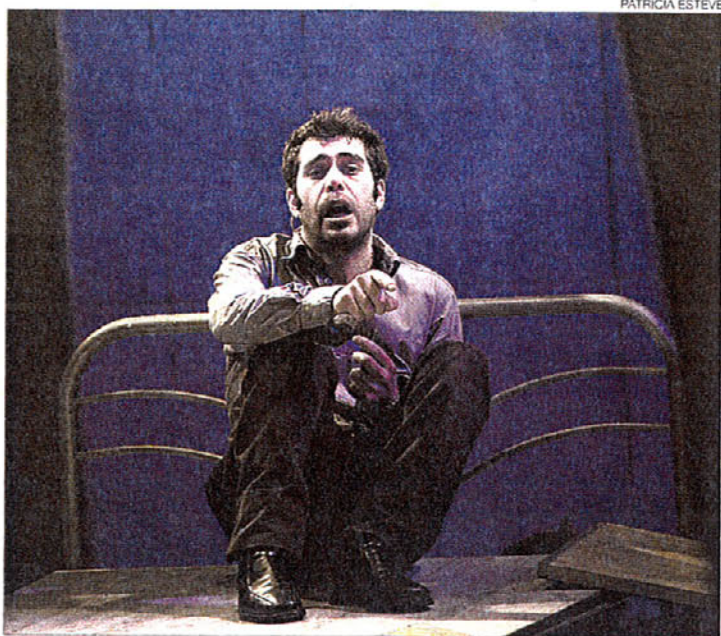
▶ Händl Klaus, un jove autor austríac, experimenta amb el llenguatge escènic

▶ «Barreja Kafka, Lynch i Tarantino», afirma el director Thomas Sauerteig

MARTA CERVERA
BARCELONA

La Sala Beckett munta per primera vegada una obra de l'austríac Händl Klaus (Rum, 1969), *Salvatges* (*Home d'ulls tristos*). L'obra, que el va consagrar com a autor revelació el 2004, és tan laberíntica com *Casa ur*. Aquella llar transformada per l'artista Gregor Schneider, on no hi ha res que sigui el que sembla, va servir d'inspiració a Händl per llançar-se a experimentar amb el llenguatge teatral, en la línia dels seus compatriotes Thomas Bernhard i Werner Schwab.

Salvatges (*Home d'ulls tristos*) és bastant kafkiana. Narra el malson que viu Gunter (Óscar Muñoz), un *metge sense fronteres* que baixa del tren precipitadament i descobreix un lloc inversemblant: una ciutat desèrtica. Els únics humans que el reben són dos éssers inquietants, els germans

▶▶ Óscar Muñoz (Gunter), a 'Salvatges (Home d'ulls tristos)'.

Flick (Pep Jové i Manel Sans). Tots dos es convertiran en la seva incòmoda ombra, guiant-lo per carrers i edificis abandonats. «Com a *Alicia al país de les meravelles* quan cau en un forat negre, el protagonista assisteix al procés de la seva pèrdua d'identitat», declara l'alemany Thomas Sauerteig, director del muntatge. L'escenografia contribueix a reforçar el desassossec i l'atmosfera claustrofòbica en què es mou el protagonis-

ta. Diversos llits, un gran quadro de fons que es transforma i una estranya porta són alguns dels elements utilitzats pels actors per reproduir els diferents espais on transcorre l'acció.

«Aquesta obra és una barreja de Beckett, Kafka, David Lynch i el punt còmic de Tarantino», sentència Sauerteig. L'obra s'ha interpretat com una crítica al capitalisme salvatge però, pel director, va més enllà. «Par-

la de la por de l'ésser humà i de perdedors».

Igual com la creació de l'artista alemany Gregor Schneider desafia la lògica i la percepció—portes que no portaven enlloc i parets mòbils, entre d'altres— el text de Klaus, traduït per Ramon Farrés, ha suposat un verdader desafiament: no té acotacions i utilitza la coma de forma particular. «El text és com una partitura de Bach, una fuga a cinc veus», assenyalava el director en referència a tots els personatges de l'obra que inclouen també Hedy (Isabelle Bres), la germana dels Flick i el seu pare (Jordi Arús), un personatge que no parla.

EL SUÏCIDI, SEGONS PAU MIRÓ // El dramaturg barceloní Pau Miró (*Plou a Barcelona, Búfals*) torna a la Beckett amb *Elèctrics*, un monòleg del 2002 que es va estrenar a l'últim Festival Temporada Alta. A la Beckett només se'n faran quatre funcions, els dilluns i dimarts, fins al 9 de febrer. Es tracta d'una proposta multidisciplinària, amb música en directe i imatges, interpretada per Laia Martí.

L'actriu introdueix l'espectador en la vida d'una noia que decideix treure's la vida. «L'obra parla de com n'és de difícil arribar als 30», explica Gloria Balaña, la directora. El muntatge és una espècie de concert particular que la protagonista es munta per repassar moments de la seva infància, adolescència i joventut. ■

teatre | «natale in casa cupiello»

Pessebre

▶ Títol: *Natale in casa Cupiello*

Autor: Eduardo de Filippo

Direcció: Oriol Broggi

Intèrprets: Pep Cruz, Marissa Josa, Bruno Oro, Ramon Vila, Màrcia Cisteró, Carles Martínez, Xavier Serrano, Jordi Coromina, Noè Olivé, Joan Arqué

Dia i lloc: Dijous, 28 de gener (fins al 14 de març) a la Biblioteca de Catalunya. Barcelona.

JOAQUIM ARMENGOL

Per fortuna el Nadal ja ha passat, encara que alguns s'estenxin a contradir el fet i empecar-se ficcions perquè l'espasme perduri. La fama d'Eduardo de Filippo ve precedida per l'èxit que va assolir al TNC, succés, de fet, que vol dir ben poca cosa. Oriol Broggi ha posat en escena *Natale in casa Cupiello*, una mena de comèdia costumista i familiar, enquistada als miserables anys de la postguerra, a Nàpols. Amb un esperit expressament realista i naturalista, també s'hi barreja el sàinet i la farsa, per expressar la hipocresia, tradicions i supersticions més palpables.

El públic és situat a banda i banda, de manera que al mig hi veiem el pis dels Cupiello, una sala menjador empaperada amb tons ocres, dues habitacions i, seguint un passadís, es ressegueix, al fons, una cuina ben farcida. Tot és ple de mobles, fotografies, una verge amb espelmes, sabates espargides, una gibrelleta, un piano, cadires i estris que pinten l'atmosfera càlida del moviment de la vida familiar. El pis és habitat pel matrimoni, un fill gran i un oncle rellogat, la filla ja és casada i viu fora. Fa fred, aviat arribarà la nit de Nadal, manquen els preparatius i cal fer el pessebre, dèria obsessiva del patriarca que no s'assabenta de res, mentre contempla l'evidència d'un fill mimat i afaneta, una ruïna de germà i una dona que suporta tot el pes d'una consolidada decadència, però, infantil i alegre, al senyor Cupiello, el Nadal li comporta una entranyable felicitat atàvica.

● L'exageració és un dels perills de la comèdia, allí on el text i la situació no arriben es força aquest acte atroç dels escarafalls i del moviment atribolat.

L'exageració és un dels perills de la comèdia, allí on el text i la situació no arriben es força aquest acte atroç dels escarafalls i del moviment atribolat. La seriositat en la comèdia és tan necessària com fonamental per aconseguir l'efecte just; però Oriol Broggi sembla més interessat per suscitar la riallada, producte del gest enorme i de certa gratuïtat, que per buscar l'eficàcia pròpia del text. Entenc que un dels problemes és el contingut mateix, bastant curt, molt previsible i d'una gran superficialitat, on només hi ha un parell de personatges, la resta, i en són sis més, esdevenen simples comparses al servei de l'acció d'aquests. Els dos primers actes tenen ritme i són, per moments, divertits, però el tercer és d'un arrossegament impossible, llarg, lent, sentimental i pesant. Pep Cruz té exactament la mateixa capacitat per aparèixer fantàstic com per desdormar-se fins al grotesc; Ramon Vila sembla lamentablement esguibat, en un extrem; Bruno Oro ho expressa tot de la mateixa manera, amb el mateix to, la resta, afortunadament, és d'una correcció testimonial. No té dubte la insuficiència d'un gran entusiasme i ganes d'agradar que sempre són amables i d'agrair.

Si la vostra aspiració màxima en anar al teatre és esbaterar les mandíbules, aleshores, en aquest espectacle hi trobareu el vostre espai pertinent, us sentireu reconfortats i amb més d'un instant per a desballestar-vos a pler; ara bé, si el que voleu és alguna cosa més, deixeu-ho estar!

Teatre amb llenguatge modern

La Sala Beckett «emparenta» Pau Miró i Händl Klaus aquest mes de febrer

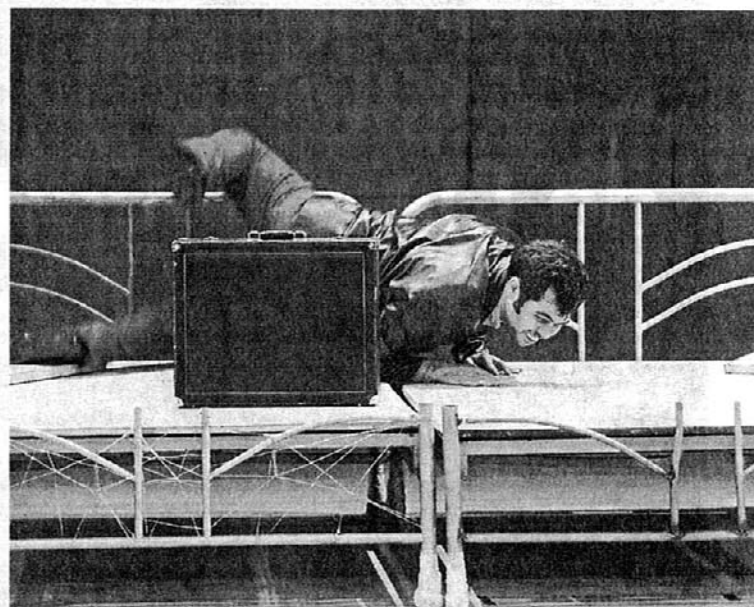
J.B. / Barcelona

● El director artístic de la Sala Beckett, Toni Casares, assevera que no tot el teatre modern és aquell que es vincula amb les propostes multidis-

ciplinàries. També hi ha propostes de text modernes. Aquest és el cas d'*Elèctrics* de Pau Miró i (*Salvatges*) *Home d'ulls tristos* de l'autor austríac Händl Klaus que es programen

a la Beckett des del 27 de gener fins al 14 de febrer. Les rèpliques perseguen, a més, aconseguir una emoció a l'espectador transportant-lo de l'humor a la tensió.

El director Thomas Saureteig s'està erigint com un aval per a la Beckett amb qui detecta la dramaturgia que destaca en alemany. Ja ho va fer amb *La dona d'abans* de Roland Schimmelpfennig o amb el mateix Klaus, en una lectura dramatitzada: *En aquest món de fosca atracció*. El director va començar els assaigs sense saber com ho podria abordar: només captava una atmosfera angoixant, opressiva, que tot i així, té una bona dosi d'humor i molts grams de girs de sorpresa. L'obra parla de com un metge, que torna d'una acció humanitària amb tren, té la necessitat de sortir del vagó i es troba en una ciutat abandonada només habitada per una família amb dos germans molt educats que es preocupen massa per ell. Els dos germans que l'acullen i el guareixen d'una caiguda a l'andana s'entrellacen les paraules creant frases completes. L'autor marca la durada de les pauses. Per Saureteig, la peça parla de les pors quan s'apareix en un espai que ha deixat de ser convencional. De fet, el director hi troba un paral·lelisme amb l'Alfícia al país de les meravelles, perquè el protagonista també cau i es troba immers en un malson que l'asfixia. Tot i aquesta aparent foscor, el

L'actor Oscar Muñoz en un assaig de (*Salvatges*) *Home d'ulls tristos*. / PATRICIA ESTEVE

director ha decidit donar a la peça molta llum (aprofitant l'acotació que és estiu) i aportant una imatge perplexa daliniana, més que una pintura tenebrosa del segle XIX. S'intenta defensa una actuació naturalista en un plantejament i un espai impossibles.

L'obra de Händl Klaus, un autor austríac, «que beu de la tradició de Thomas Bernhard» entre d'altres, segons explica el traductor de l'obra, Ramon Farrés, s'estrena demà i estarà en

cartell només fins al 14 de febrer. A més d'Oscar Muñoz, el metge, intervenen Pep Jové i Manel Sans (els germans que l'acullen) i Isabelle Bres (la germana malalta) i Jordi Arús (el pare mut d'aquesta particular família).

Un retorn de Pau Miró

El primer que cal dir d'*Elèctrics* és que es tracta d'un text del 2002 de Pau Miró i que l'ha revisat per a la producció que signen la directora Glòria Balaña

amb l'actriu Laia Martí i el músic Lucas Ariel Vallejos. L'actriu interpreta el paper d'Agnès amb una prosa poètica (s'hi intueix la cançó pel seu ritme) que ajuda a repassar des de la infància fins a la maduresa del personatge. La franja dels 30 anys marca la maduresa, considera la directora, que va triar aquest text obert per permetre's treballar sense encotillar-se en una trama tancada. Tant Miró, com Martí i Balaña s'acosten als 35 anys.

teatre | «en joan sense por»

«Gore» rebaixat i eficaç per a canalla

▶ Direcció escènica: Joan Maria Segura i Bernadas

Composició i direcció musical: Francesc Mora

Intèrprets: Maria Santallusia, Toni Sans i Albert Mora

Dia i lloc: Diumenge 17 de gener (matinals de diumenge fins al 14 de febrer), al Poliorama

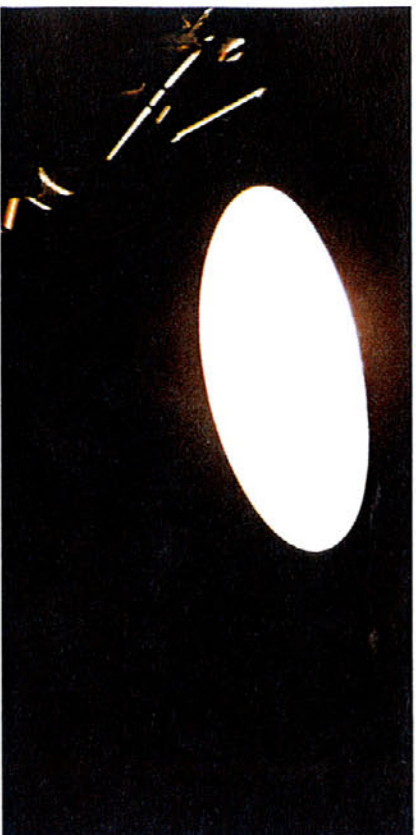
JORDI BORDES

Egos Teatre ha estrenat la seva versió *Egos Petits* per accedir al teatre familiar. Ha posat un nou segell, tot mantenint el to i la intenció que ja va donar a *Rudiggore o la nissaga maleïda*. A *En joan sense por* es continua aquell gust per les escenes còmicament tètriques. El *gore* en què van inspirar-se per al musi-

cal de petit format en què s'expliava un conte de por, ara també funciona per fer que el descregut Joan entri en una casa encantada. És l'única manera que se li acut a la seva amiga perquè es desfici el malefici d'un pesat singlot. El to i el piano de cua que es transforma en una esquemàtica casa de por (molt bon efecte) és el millor, juntament amb les cançons, la interpretació i els girs que troben la sorpresa de l'espectador.

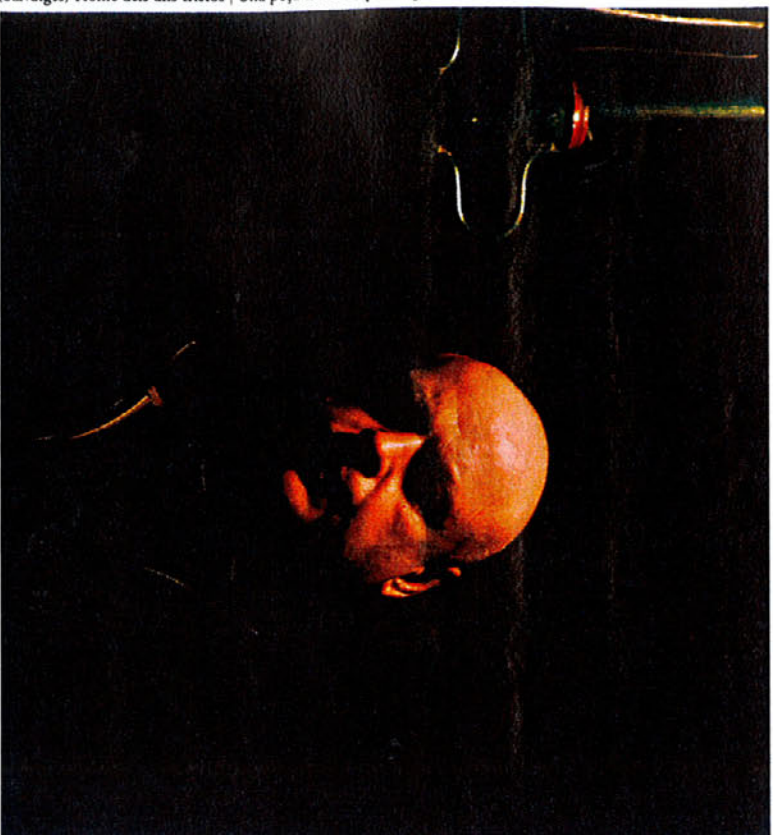
L'obra, tot i tenir el suport del Centre de Titelles de Lleida, pateix una matussera manipulació d'objectes. Els tres monstres de l'habitació d'en Joan no tenen més benefici que la facilitat que un actor els subjecti tots tres, mentre els altres es desdoblen en altres personatges.

És una llàstima que l'esquelet o el fantasma de la casa no hagin estat el patró per al disseny d'aquests altres titelles. Els actors d'Egos canten i interpreten però no treuen tot el suc que podrien als seus titelles. Pot passar molta estona fins que no es repeteix el singlot d'en Joan. Podria ser una opció per no esgotar el públic amb aquest soroll pesat, però sembla, més aviat, un oblit de pes. Malgrat aquests detalls, l'obra atrapa, diverteix i té un final tendre (en Joan s'espanta quan rep la notícia d'un segrest). No espanta però sí que sorprèn. Hi ha crits, però no són eixordadors. Hi ha bones idees, però el final passa massa ràpid. Ara, qui guanya la partida és la bruixa, llesta, presumida, venjativa i, al final, afectuosa. Bon treball.

PEP JOVÉ

TRANSITANT MALSONS

(Salvages) Home dels ulls tristos | Una peça de terror psicològic a la Sala Beckett.

Reconeix que el personatge del comte Gloster al Rei Lear d'Oriol Broggi va ser tot un regal, l'oportunitat que tot actor espera per lluir-se davant d'un text clàssic. Ara, però, Pep Jové encara un repte nou: recrear, juntament amb els actors Oscar Muñoz i Manel Sans, l'opressiu univers de (Salvages) Home dels ulls tristos, una inquietant peça de terror psicològic que va transformar el seu autor en la revelació teatral alemanya del 2004. A partir del dia 27 a la Beckett.

INSPIRACIONS

Händel Klaus, l'autor, es va inspirar per escriure el text en l'obra guanyadora de la Biennial d'Art Venècia del 2006, una instal·lació de l'alemany Gregor Schneider que reproduïa la casa dels seu pares transformada en un malson. (Salvages) Home dels ulls tristos beu d'aquella atmosfera de violència, de depressió, de soledat, i ens explica la història Gunter, un merge que comet un greu error quan baixa d'un tren a l'estació equivocada. És llavors quan troba als germans Flick, els altres misteriosos protagonistes del relat, que el conduiran a través d'un inquietant i enigmàtic poble fantasma amb intencions poc clares.

CONCENTRACIÓ

Com a actor, interpretar Gunter suposa un gran repte. Requereix un treball molt minuciós per desfer les múltiples lectures que presenta el text. Els diàlegs estan molt entrelligats, de tal manera que el sentit de les frases de cada personatge continua a la frase del personatge següent. És com si els tres actors tinguessin un sol paper i alhora tres. Requereix una coordinació i concentració brutals, una feina mentalment esgotadora. Sense cap dubte és un dels papers més difícils de la meua carrera. Afortunadament, el Thomas [Sauerreigl] és un dels millors professionals dirigint. El públic gaudirà de valent amb una obra intel·ligent i perorbadora.

CURTA DURADA

Crec que sóc l'actor que més vegades ha treballat a la Beckett. En aquestes vint anys que acaba de complir la sala he participat en una dotzena d'espectacles. Que quedi clar que no és la meua voluntat treballar només per sales alternatives, però és on últimament em deixen moure. L'única pega és que molts d'aquests espectacles fets al marge dels circuits comercials tenen una vida molt curta, una exhibició de només tres setmanes. No es paga en absolut l'esforç fet, i no parlo de diners. És una llàstima que espectacles de qualitat com aquest morin de seguida i no els pugui veure molta més gent.

ACTOR PER CASUALITAT

Ser actor és un fet totalment casual. Recordo que jo vivia retirat a la muntanya, en pla hippie. Havia fugit de Barcelona perquè llavors, als setanta, m'havia ficat en una espiral perillosa. Llavors vaig acabar fent de carrer a Olor. Un dia repartint cartes vaig veure un anunci d'un curser d'expressió corporal i vaig pensar que era una oportunitat per aprimar-me. No em vaig aprimar, però de rebot vaig acabar trobant la meua veritable vocació. Durant molts anys vaig haver de compaginar les dues feines, però finalment ho vaig aconseguir. I estic molt content, perquè molts companys amb bona formació es queden pel camí.

Més personatges a www.teatrebcn.com

La Sala Beckett estrena demà '(Salvatges) Home d'ulls tristos', del dramaturg revelació austríac Händl Klaus

La dimensió desconeguda

Els Flick (Manel Sans i Pep Jové) porten Gunter (Òscar Muñoz) per una ciutat irreal ■ PATRÍCIA ESTEVE

Teresa Bruna
BARCELONA

Un *metge sense fronteres* torna a casa en un tren on fa una calor asfixiant. Un atac d'angoixa l'obliga a baixar a respirar en una estació petita, estranya, on el van a rebre els pintorescos germans Flick. El conviden a seguir-los per una ciutat deshabitada, on només hi viuen dues persones més: la seva germana i el pare, que no parla. "L'argument no és el més important, és com Beckett, el que compta és el llenguatge, que t'enganxa intensament des del principi", diu Thomas Sauerteig, director, visiblement enamorat del text. "És molt teatral, Händl Klaus, l'autor, és també

actor, director, fa pel·lis... És molt definit i molt clar, però fora de la realitat. Seria un malson, una cosa com l'*Alicia al país de les meravelles*. Aquí el forat negre és la ciutat, tan claustrofòbica com el tren", afegeix.

El més fascinant és el llenguatge. Les frases que diuen els dos germans i després també la germana. Ho fan entre tots, una paraula cada un. Requereix un ritme fora del comú: "És un pas endavant en l'escriptura dramàtica que no havia vist mai. L'autor és el director d'orquestra que marca la transició dels registres actorals, un fet que pertany a la intimitat entre actor i director. Marca els silencis amb un mecanisme de rellotgeria",

diu Manel Sans, intèrpret, amb Òscar Muñoz, Isabelle Bres, Jordi Arús i Pep Jové.

Klaus es va inspirar en la Casa Ur, de l'artista alemany Gregor Schneider, que va convertir un casalot en un laberint amb portes que no duïen enlloc, parets mòbils i corredors sense fi. L'afegitó *Salvatges* ve donat perquè la ciutat és buida i han de sobreviure. "Quan hi ha necessitats, la gent treu l'instint salvatge", diu Sauerteig, deixant clar, però, que emociona i comunica. "Us prometo que no és un rotllo, que hi ha rialles, que el llenguatge no és críptic, les paraules no són inclassificables ni intradueïbles. Ramon Farrés ha fet una traducció artesanal, perfecta", assegura. ■